

Östg. Sagbl. 23.1.26.
En jazzopera.

Siegfried Wagner har nyligen yttrat sig ytterst nedsättande om jazzmusiken och ändå visste han icke det förfärliga, som inträffat, då han gjorde sitt inlägg i debatten. Man får emellertid hoppas, att han får meddelandet på ett skonsamt sätt. Den

bekante amerikanske jazzkompositören Paul Whiteman har nämligen komponerat en jazzopera, som f. n. uppföres för fullt hus i Newyork. Operan bär den betecknande titeln "135th Street" och titeln säger ju, att operan från början till slut är amerikansk.

risternas salong?

D. N. 20.1.26

Jazzmusiken som marodör.

Bästa Namn och nytt!

I pressen ha, glädjande nog, någon gång återfunnits kortare inlägg angående jazzens intrång på bl. a. operamusikens område. Dessa inlägg ha dock gjorts mera ironiskt. Jag förmodar likväl att det finns musikälskare som ta saken litet allvarigare.

Det skulle därför vara intressant att få veta varför goda, gedigna musikverk skola vandaliseras på sätt som nu sker. Är måhända jazzmusikens repertoar så uttömd att man måste göra intrång på och förvräda de verk som för en musikvän äro av det största värde? Hur tro herrar jazzmusikanter det kännas för en musikälskande person att vid ett restaurangbesök eller vid ett avlyssnande av rundradio plötsligt få höra ett av operamusikens största verk förvandlat till "jazz"? Att valet nu speciellt fallit på Wagners "Tannhäuser" måste endast bevisa att våra jazzmusikanter icke alls hysa någon aktning för

verklig musik. "Tannhäuser" är dock ett musikverk av religiös läggning och borde sannerligen respekteras på ett annat sätt. Vad skulle måhända Wagner tänkt, om han fått höra sina verk framföras på sätt nu sker av en av våra populäraste jazzorkestrar? Att en hel del större musikverk blivit svårt misshandlade av diverse dansorkestrar är ju tyvärr ett känt faktum, och att icke någon allvarigare opposition väckts är ju sorgligt. Finns det icke något skydd mot detta missbruk? Att icke ifrån varande intrång gjorts på musikverk av ännu levande kompositörer är även ganska starkt, ty där borde man ju kunna vänta sig en viss opposition. Vad tycker vår förste hovkapellmästare t. ex. om att se det dansanta Stockholm jazza efter musiken till hans vackra "Berceuse", och vad skulle vår Peterson-Berger säga, om t. ex. musiken till "A. aljot" framstode i en något modernare form på någon av våra dansrestauranger? Nu kan man ju snart sagt vänta sig vad som häst i detta avseende. Kanske vi snart få dansa jazz både efter nationalsånger och kyrkomusik?

Det skulle vara av intresse att få veta huruvida det finns andra musikvänner som ha något att anföra i ovanstående.

H. B.

Det är inte bara i utlandet man dansar jazz till de släckars gamla klassiskernas musik, vilken helt naturligt för att bli njutbar för en modern människa måste bearbetas på lämpligt sätt. De, som i onsdags afton gästade Royal, kunde, ifall de ville, släpa sig fram i en behaglig trotakt efter Pilgrimskören ur Tannhäuser. Stycket utsändes också pr radio, och hallmännen lär efter dess slut ha utbrustit: — Släckars Wagner, men det är slut nu!

Men inte är det slut, tvärtom, det är just nu det börjar! Äntligen får den klassiska musiken en mening och en uppgift: man kan dansa till den...

Sokrates och Platon jazzgossar.

I Köpenhamn har det uppkommit ett förslag om att låta flera restauranger ansluta sig till en dans mellan borden dock mot mindre avgift. Anledningen härtil är att man vill ge nattklubbarna en ordentlig knäck. Den onde utdrives som bekant bäst med Belzebub.

Frågan var föremål för debatt vid stadens fullmäktiges senaste sammanträde och den na debatt blev ganska underhållande. Lite minst dock vare den toleranta syn på dansen herrarnas tyranner anlade. Helt enkelt blev, att dansen betraktades som en nödvändig tillägg till det som inte bör besättas samt att det inte för något om folk dansar mellan borden. Frågan hänsköts därpå till ett dansskott.

Den som mest utmärkte sig i debatten var pastor Bindlev, som under sin tid som senior i studentföreningen med en viss framgång arbetade på att bannlysa alla omoraliska nöjen ur studentlivet. Pastorn förklarade sig vara en vän av dansen, nämligen i hemmet. På restaurangerna är dansen oanständig. Pastorn anförde exempel ur Köpenhamns högre kretsar och fördrade kontroll.

Detta gav överläkare Rubow anledning till en replik till pastorn. Han framhöll att talet, om att vår tid är så dansfäst, är ovederhäftigt. Både Sokrates och Platon voro veritabla jazzgossar, och under 1600-talet måste myndigheterna utfärda förbud mot att man dansade innan man hade ått ifrån sig! En annan stadsfullmäktig yttrade med tydlig adress till pastorn att det inte är dansen utan åskådarnas tankar som är oedliga.

Till slut måste ordföranden höja ett varnande finger.

När debatten slutade vid 12-tiden på natten, övergingo enligt uppgift ett flertal stadsfullmäktige från teori till praktik på närmaste restaurang.

En gammal spelman.

And. Andersson i Lästringe,

det sörmäländska spelmansförbundets äldsta spelman. Han fyllde i somras 75 år men är lika flink ändå när det gäller att spela gamla svenska låtar. Andersson uppträdde i går vid spelmansstämmorna i Oxelösund och Nyköping, om vilka läses på fjärde sidan av dagens nummer.

R. N. 23.11.25.

En utställning av oljemålningar är denna vecka anordnad i A.-b. Petterssons bokhandel, Katrineholm. Det är en ung, förhoppningsfull artist, O. Ode, Tranås, som utställer en hel del tavlor. De utställda alstren vittna om att hr Ode har mycket god konstnärlig uppfattning och en värmande, stämningsmättad färgbehandling. När man vet, att endast självstudier ligga bakom dessa arbeten, förvånar man sig, att han nått ett sådant resultat. Utställningen är värd ett besök.

DA

NÖ

DRO

När den stora dansflod sedan bemäktigade sig väckte den som man må förbittring. Den modern ingenting mindre än ett, den sedernas förvildning, lens bankrutt, som krig sig. Många av dem, som så hårt, togo för övrigt vels framsusande över la ganska stort lugn. Man så, att det är bara ett till fenomen som alla andra, framstormande i spåren, de sig känna den mäns ten ansågo, att det inte länge, förrän vi hade le och ersatt den med någ farligt nöje.

Men det har inte gått. Dansen har inte fördär värd grad, och den ha från nöjesarenan. Tvär gripit allt mer omkring, sar inte blott ungdomen lika ofta se välmående ter med försvarliga pro om i jazzen både hemm

För ett år sedan b under ett par månader näm amerikansk turist, tjust i vår stad, där han relationer, att han stam längre, än som ursprung. Under denna tid blev ha fysionomi i nöjeslivet. i sällskap med sin fru skapsdam varje kväll på restauranger. Ena kv sig på Royal, nästa på på Kastenhof, Operakäl